

Le temps passe et ne passera pas de nouveau...

Jésus Christ

Jésus Christ, fils du Dieu puissant,
Qui de la Vierge naquit,
Et fut en butte au mépris,
Donne à mon coeur un tel conseil
Qui me fasse aimer le bien
Et mes péchés détester,
Pour vivre selon votre plaisir.

Pourquoi nous attaquer à Dieu lui-même?
Il est aussi malheureux que nous pouvons l'être.
Depuis la mort de son pauvre fils, il n'a plus de goût à rien.

La Passion du doux Jésus

La passion du doux Jésus qu'est moult triste et dolente,
Écoutez-la, petits et grands, s'il vous plaît de l'entendre.
Il a marché pieds nus sept ans pour faire pénitence;
Il a jeûné quarante jours d'une pomme d'orange,
Encore n'a-t-il pas tout pris, en fit part à ses anges;
Il entra dans Jérusalem par un jour de dimanche.
Alors saint Pierre dit à saint Jean: 'Voyez, quelle révérence!
Oui, mais Jésus a répondu: 'Non, c'est trahison bien grande.
Avant qu'il soit vendredi nuit, verrez mon corps pendre;
Vous verrez mes bras étendus sur une croix si grande;
Vous verrez mon chef couronné d'une aubépine blanche;
Vous verrez mes deux mains clouées et mes pieds mis ensemble;
Vous verrez mon côté percé par un grand coup de lance;
Vous verrez mon sang découler tout le long de mes membres;
Vous verrez mon sang ramassé par quatre petits anges;
Vous verrez ma mère à mes pieds, bien triste et bien dolente
Vous verrez la Terre trembler et les pierres se fendre;
Vous verrez la mer flamboyer comme un tison qui flambe;
Verrez la Lune et le Soleil qui combattront ensemble.
Amen!
La passion du doux Jésus qu'est moult triste et dolente;
Qui la saura, qui la dira, gagnera l'indulgence.
Amen!

Chanson médiévale

Comme je m'en retouruais de la fontaine avec ma servante
Un chevalier avec son écuyer passa par le chemin.
Je ne sais si l'écuyer s'inquiéta de ma servante,
Mais le chevalier s'arrêta pour me regarder à l'aise.
Et il me regarda d'une telle ardeur
que je crus dans ses yeux voir briller son coeur.

De tijd gaat voorbij en keert niet weerom...

Jezus Christus

Jezus Christus, zoon van de machtige God,
U, die geboren bent uit de Maagd
en het mikpunt was van minachting,
geef mijn hart een zodanige raad
dat ik het goede ga liefhebben
en mijn zonden ga verafschuwen,
om te leven zoals dat u behaagt.

Waarom hebben wij het gemunt op God zelf?
Hij is even ongelukkig als wij kunnen zijn.
Sinds de dood van zijn arme zoon heeft hij nergens meer zin in.

De passie van de zoete Jezus

De passie van de zoete Jezus is heel droevig en vol smart,
Hooftoe, groot en klein, als jullie die passie willen horen.
Hij ging zeven jaar lang blootvoets om boete te doen;
Hij vastte veertig dagen lang, op één sinaasappel
en die at hij niet helemaal op, maar deelde hem met zijn engelen;
op een zondag trok hij Jeruzalem binnen.
Toen zei Petrus tegen Johannes: 'Zie eens, wat een eerbetoon!
Ja, maar Jezus antwoordde: Nee, hier is sprake van groot verraad.
Vóór vrijdag nacht, zullen jullie mijn lichaam zien hangen.
Jullie zullen mijn armen zien, uitgerekt op een enorm kruis;
Jullie zullen zien dat mijn hoofd gekroond wordt met witte meidoorn;
Jullie zullen zien dat mijn beide handen vastgespijkerd zijn en mijn voeten bijeen.
Jullie zullen zien dat mijn zij doorboord is door een stevige steek met een lans.
Jullie zullen mijn bloed langs mijn ledematen zien vloeien.
Jullie zullen zien dat mijn bloed wordt opgevangen door vier engeltjes.
Aan mijn voeten zullen jullie mijn moeder zien, diepbedroefd en vol smart.
Jullie zullen zien dat de aarde beeft en dat stenen slijten;
Jullie zullen de zee zien gloeien als een brandend stuk hout;
Jullie zullen de maan en de zon in gevecht zien.
Amen!
De passie van de zoete Jezus is heel droevig en vol smart;
Wie die passie kent en vertelt, verdient een aflat.
Amen!

Middeleeuws lied

Op de terugweg van de waterbron, samen met mijn dienstmeid,
kwam er een ridder langs, op de weg, met zijn schildknaap.
Ik weet niet of de schildknaap opgewonden raakte door mijn dienstmeid,
Maar de ridder hield halt om mij op zijn gemak te bekijken.
En hij bekeek me met zoveel vuur
dat ik meende zijn hart in zijn ogen te zien glanzen.

Time passes, and will not pass again...

Jesus Christ

Jesus Christ, son of God almighty,
Born of the Virgin
And subjected to scorn,
Advise my heart
so that I love goodness
And hate all my sins,
To live according to your wish.

Why do we attack God himself?
He is just as unhappy as we are.
Since the death of his poor son, he has no taste for anything.

The Passion of Our Dear Jesus

The passion of our dear Jesus is most sad and sorrowful,
Listen ye, great and small, if you wish to hear.
Seven years went he barefoot for a penance;
Forty days he fasted on an orange,
Did not even eat it all, shared it with the angels.
One Sunday he went into Jerusalem.
Then St Peter said to St John: 'What a great reverence!
But Jesus answered 'No, it is high treason.'
Before Friday night you'll see my body hanged;
You'll see my hands racked on a great cross;
You'll see my head crowned with hawthorn white
You'll see my palms nailed through and legs tied;
You'll see my flank stabbed with a strong spear blow;
You'll see the blood trickling down my limbs;
You'll see my blood collected by four angels small;
You'll see my mother sad and sorrowful by my feet;
You'll see the earth quaking and the rocks cracking;
You'll see the sea flaming like a firebrand flaring;
You'll see the Sun and Moon a-fighting.
Amen.
The passion of our dear Jesus is very sad and sorrowful.
If you learn it, if you recite it, you will get forgiveness.
Amen.

Medieval song

As I was returning from the fountain with my maid,
A knight with his esquire passed by the way.
I don't know if the esquire cared for my maid,
But the knight stopped to look at me at his leisure.
And he looked at me with such ardour
that I thought I saw his heart shining in his eyes.

Voici le printemps, cher Ami, et mon arbre généalogique n'est pas encore en fleurs.

La flûte de Pan

Pour le jour des hyacinthies,
Il m'a donné une syrinx faite
De roseaux bien taillés,
Unis avec la blanche cire
Qui est douce à mes lèvres comme le miel.
Il m'apprend à jouer, assise sur ses genoux;
Mais je suis un peu tremblante.
Il en joue après moi,
Si doucement que je l'entends à peine.
Nous n'avons rien à nous dire,
Tant nous sommes près l'un de l'autre;
Mais nos chansons veulent se répondre,
Et tour à tour nos bouches
S'unissent sur la flûte.
Il est tard,
Voici le chant des grenouilles vertes
Qui commence avec la nuit.
Ma mère ne croira jamais
Que je suis restée si longtemps
À chercher ma ceinture perdue.

La chevelure

Il m'a dit: 'Cette nuit, j'ai rêvé.
J'avais ta chevelure autour de mon cou.
J'avais tes cheveux comme un collier noir
Autour de ma nuque et sur ma poitrine.
Je les caressais, et c'étaient les miens;
Et nous étions liés pour toujours ainsi,
Par la même chevelure, la bouche sur la bouche,
Ainsi que deux lauriers n'ont souvent qu'une racine.
Et peu à peu, il m'a semblé,
Tant nos membres étaient confondus,
Que je devenais toi-même,
Ou que tu entras en moi comme mon songe.'
Quand il eut achevé,
Il mit doucement ses mains sur mes épaules,
Et il me regarda d'un regard si tendre,
Que je baissai les yeux avec un frisson.

Le musicien est peut-être le plus modeste des animaux,
mais il en est le plus fier.
C'est lui qui inventa l'art sublime d'abîmer la poésie.

Het is nu lente, lieve vriend en mijn geslachtsboom staat nog niet in bloei.

De fluit van Pan

Voor de dag van het Hyacinthusfestival
schonk hij mij een herdersfluit, gemaakt
van goed gesneden rietstengels,
bijeengehouden door witte was
die zoet als honing is voor mijn lippen.
Hij leert mij die te bespelen terwijl ik op zijn knieën zit;
maar ik ben wat onvast.
Na mij speelt hij erop,
zo zachtjes dat ik het nauwelijks hoor.
We hoeven niets te zeggen,
zozeer zijn wij elkaar nabij;
maar onze gezangen willen elkaar afwisselen
en beurtelings komen onze monden
samen aan de fluit.
Het is laat,
daar klinkt het gezang van de groene kikkers,
dat aanvangt als het donker wordt.
Mijn moeder zal nooit geloven
dat ik zo lang weg ben gebleven
om mijn verloren ceintuur te zoeken.

Het haar

Hij zei tegen mij: 'Vannacht heb ik gedroomd.
Jouw haren lagen om mijn nek.
Het lag als een zwart halssnoer
om mijn nek en over mijn borst.
Ik streelde ze en het waren mijn haren;
En zo waren wij voor eeuwig
verbonden door hetzelfde haar, mond op mond,
zoals twee laurierbomen samen vaak maar één wortelstel hebben.
Van lieverlede leken onze ledematen
mij zozeer versmolten
dat ik jou werd
of dat jij in mij kwam, als mijn droom.'
Toen hij uitgesproken was
legde hij zachtjes zijn handen op mijn schouders
en bekeek me met zo'n liefdevolle blik
dat ik bevend mijn ogen neersloeg.

Een musicus is wellicht de nederigste onder de dieren,
maar ook de meest trotse.
Hij bedacht de verheven kunst van het toetakelen van poëzie.

Spring is coming, my dear Friend, and my genealogical tree is not yet in bloom.

Pan's Flute

For the festival of Hyacinthus
he gave me a syrinx, a set of pipes made
from well-cut reeds joined
with the white wax
that is sweet to my lips like honey.
He is teaching me to play, as I sit on his knees;
but I tremble a little.
He plays it after me, so softly
that I can scarcely hear it.
We are so close that we have
nothing to say to one another;
but our songs want to converse,
and our mouths are joined
as they take turns on the pipes.
It is late: here comes the chant of the green frogs,
which begins at dusk.
My mother will never believe
I stayed so long
searching for my lost waistband.

Hair

He told me: 'Last night I had a dream.
Your hair was around my neck,
it was like a black necklace
round my nape and on my chest.
'I was stroking your hair, and it was my own;
thus the same tresses joined us forever,
with our mouths touching,
just as two laurels often have only one root.
'And gradually I sensed,
since our limbs were so entwined,
that I was becoming you
and you were entering me like my dream.'
When he'd finished,
he gently put his hands on my shoulders,
and gazed at me so tenderly
that I lowered my eyes, quivering.

The musician is perhaps the most modest of all the animals,
but also the most proud.
He has invented the sublime art of corrupting poetry.

Tendrement

D'un amour tendre et pur
Afin qu'il vous souviennne,
Voici mon coeur,
Mon coeur tremblant,
Mon pauvre coeur d'enfant.
Et voici pâle fleur
Que vous fites éclore,
Mon âme qui se meurt de vous
Et de vos yeux si doux.
Mon âme est la chapelle,
Où la nuit et le jour,
Devant votre grâce immortelle,
Prie à deux genoux mon fidèle amour.
Dans l'ombre et le mystère
Chante amoureusement
Une douce prière,
Païenne si légère,
C'est votre nom charmant.
D'un amour tendre et pur...
Des roses sont écloses
Au jardin de mon coeur,
Ces roses d'amour sont moins roses
Que vos adorables lèvres en fleur.
De vos mains si cruelles,
Et dont je suis jaloux,
Effeuilles les plus belles,
Vous pouvez les cueillir,
Le jardin est à vous.
D'un amour tendre et pur...

Un respect, une considération supérieure pour les gants.
Les gants noirs qui faisaient à 'Mademoiselle' des mains de Vierge Marie...

Je te veux

J'ai compris ta détresse,
Cher amoureux,
Et je cède à tes vœux:
Fais de moi ta maîtresse.
Loin de nous la sagesse,
Plus de tristesse;
J'aspire à l'instant précieux
Où nous serons heureux.
Je te veux.
Je n'ai pas de regrets,
Et je n'ai qu'une envie:
Près de toi là tout près
Vivre toute ma vie —
Que ton corps soit le mien,

Met tederheid

Met tedere en zuivere liefde,
bied ik u mijn hart aan,
mijn kloppend hart,
mijn arme kinderhart,
opdat u niet vergeet.
En hier is de bleke bloem
die u liet ontluiken,
mijn ziel, die sterft van verlangen naar u
en naar uw zo lieflijke ogen.
Mijn ziel is de kapel
waar ik, dag en nacht,
geknielend voor uw onsterfelijke hoogheid,
in een gebed mijn trouwe
liefde uitspreek.
In duisternis en mysterie
bezingt een zacht gebed
vol liefde
uw bekoorlijke naam,
lichtvoetige ongelovige.
Met tedere en zuivere liefde...
Rozen zijn ontloken
in de tuin van mijn hart,
die rozen van liefde zijn minder roze
dan uw verrukkelijke, volle lippen.
Ontdoe de mooiste van hun blad,
met uw hardvochtige handen,
die ik zeer benijd,
u mag ze plukken,
de tuin behoort u toe.
Met tedere en zuivere liefde...

Ontzag, een geweldige eerbied voor handschoenen.
De zwarte handschoenen die ervoor zorgden dat 'Juffrouw' handen had als die van de
maagd Maria.

Ik wil je hebben

Ik heb je verdriet begrepen,
lieve geliefde,
en ik geef toe aan jouw wensen:
maak mij tot je maîtresse.
Braafheid werpen we af,
geen droefheid meer;
Ik verlang zeer naar het kostbare moment
waarop we gelukkig zullen zijn.
Ik wil je hebben.
Ik heb nergens spijt van,
en wil nog maar één ding:
bij jou, daar, héél dicht bij jou
mijn verdere leven leven.
Dat jouw lijf mijn lijf wordt,

Tenderly

With a tender, pure love,
so that you will recall it,
here is my heart,
my trembling heart,
my poor childish heart.
Here, too, pale flower
that you have made to bloom,
is my soul that dies for you
and your sweet eyes.
My soul is the chapel
Where, night and day,
my faithful love goes down on both knees
to pray before your immortal grace.
In shadow and mystery,
a sweet, slight
pagan prayer
sings lovingly.
'Tis your charming name.
With a tender, pure love...
Roses are in bloom
in the garden of my heart.
These roses of love are paler
than your adorable, flowered lips.
With your cruel, cruel hands,
of which I am so jealous,
strip the leaves from the most beautiful of them.
You may pick them.
The garden is yours.
With a tender, pure love...

Respect, particular consideration for gloves.
The black gloves that gave to the young lady the hands of the
Virgin Mary.

I want you

I understand your distress,
dear lover,
and I yield to your wishes:
make me your mistress.
We are far from moderation,
and further yet from sadness,
I long only for the precious moment
when we will be happy;
I want you.
I have no regrets,
and only one desire:
near to you, close as can be
living all my life.
So that your heart is mine,

Que ma lèvre soit tienne,
Que ton coeur soit le mien,
Et que toute ma chair soit tienne.
J'ai compris ta détresse,
Cher amoureux,
Et je cède à tes vœux:
Fais de moi ta maîtresse.
Loin de nous la sagesse,
Plus de tristesse;
J'aspire à l'instant précieux
Où nous serons heureux.
Je te veux,
Oui, je vois dans tes yeux
La divine promesse
Que ton coeur amoureux
Vient chercher ma caresse:
Enlacés pour toujours,
Brûlant des mêmes flammes,
Dans un rêve d'amour
Nous échangerons nos deux âmes.
J'ai compris ta détresse,
Cher amoureux,
Et je cède à tes vœux:
Fais de moi ta maîtresse.
Loin de nous la sagesse,
Plus de tristesse;
J'aspire à l'instant précieux
Où nous serons heureux,
Je te veux.

Si je suis français?...
Bien sûr... Pourquoi voulez-vous qu'un homme de mon âge ne soit pas français?... Vous me surprenez...

Le dîner à l'Élysée

Le Président, d'une façon fort civile,
Avait invité nos grands peintres français
À venir goûter de sa cuisine à l'huile.
On raconte que ce fut vraiment parfait.
Après la soupe, radis et caviar
Pour faire plaisir au Tsar.
... Ça sentait bon — et le moment était suprême —
Et la musique du soixante-quatorzième de ligne jouait,
(Ne vous déplaît),
La Marseillaise,
Hymne vraiment français
(Ou française?).
La conversation avait été très maigre

mijn lippen de jouwe,
dat jouw hart mijn hart wordt
en heel mijn lichaam jou toebehoort.
Ik heb je wanhoop begrepen,
lieve geliefde,
en ik geef toe aan jouw wensen:
maak mij tot je maîtresse.
Braafheid werpen we af,
geen droefheid meer;
Ik verlang zeer naar het kostbare moment
waarop we gelukkig zullen zijn.
Ik wil je hebben,
Ja, ik zie in je ogen
de goddelijke belofte
dat jouw verliefde hart
op zoek is naar mijn liefkozing:
voor altijd ineengestengeld,
brandend van hetzelfde vuur,
zullen wij, in een liefdesdroom
onze twee zielen uitwisselen.
Ik heb je wanhoop begrepen,
lieve geliefde,
en ik geef toe aan jouw wensen:
maak mij tot je maîtresse.
Braafheid werpen we af,
geen droefheid meer;
ik verlang zeer naar het kostbare moment
waarop we gelukkig zullen zijn,
ik wil je hebben.

Ben ik Frans?...
Natuurlijk... Waarom wilt u dat een man van mijn leeftijd niet Frans is?...
U verrast me...

Diner in het Élysée

De president had uiterst hoffelijk
onze grote Franse schilders uitgenodigd
om te komen proeven van zijn keuken, waar met olie bereid wordt.
Men vertelt dat het werkelijk perfect was.
Na de soep, radijs en kaviaar
om een genoeg te doen aan de tsaar.
... Het rook lekker — en het was een bijzonder moment —
en de kapel van het 74^e linieregiment speelde,
(hopelijk staat dit u aan)
de Marseillaise
echt een *hymne française*
(of is het *française*?).
Het gesprek was erg magertjes geweest

so that my lips are pressed to yours,
so that your body is mine,
and that my body is pressed to yours.
I understand your distress,
dear lover,
and I yield to your wishes:
make me your mistress.
We are far from moderation,
and further yet from sadness,
I long only for the precious moment
when we will be happy;
I want you.
Yes, I can see in your eyes
the divine promise
that your heart is in love
comes to find my caresses.
Entwined forever,
burning in same flames
in a dream of love,
we will exchange our souls.
I understand your distress,
dear lover,
and I yield to your wishes:
make me your mistress.
We are far from moderation,
and further yet from sadness,
I long only for the precious moment
when we will be happy;
I want you.

Am I French?
Well, naturally. Why would you want a man of my age not to be French? You really do surprise me.

Dinner at l'Élysée

The President, in an extremely polite fashion,
Had invited our great French painters
To come and sample his gourmet cuisine.
People say that it was truly perfect.
After the soup, radishes and caviar
in order to please the Czar.
It tasted good - and the moment was ideal -
And the music of the 74th regiment played
(don't be offended)
The Marseillaise,
Hymn truly français
Or Française.
The conversation was very meager

Jusque-là, quand l'épouse du Président,
Qui avait à sa gauche ce sale Leygues
Et à sa droite Monsieur Jean-Paul Laurens,
Dit tout à coup au Ministre des Beaux-Arts:
'En voulez-vous, du z-homard?'
... Ça sentait bon...
Après le café — ce grand noircisseur d'âmes —
Ces messieurs assurèrent sérieusement
Notre Président Auguste (pour les dames)
Et sa dame, de leur profond dévouement;
Puis ils se retirèrent tranquillement
Tout en borborygmant.
... Ça sentait bon...

La première fois que je me servis d'un phonoscope,
j'examinai un si bémol de moyenne grosseur.
Je n'ai, je vous assure, jamais vu chose plus répugnante.
J'appelai mon domestique pour le lui faire voir.

Chez le docteur

Le petit père Combes s'en va chez le docteur:
'Ah! docteur, je suis bien malade!
J'ai, comment vous dire,
l'estomac gazouilleur
Comme un vieux siphon d'limonade.
Enfin j'ai quelque chose là
Qui ne passe pas... Quéqu'chose qui n'passe pas.'
Le docteur fait: 'Mais dites-moi...'
'N'est-ce pas un projet de loi?'
'Voyons, r'p'rit le docteur, avez-vous un moment?
De vous asseoir prenez la peine.
Ça n'sera pas long, pour voir c'qu'y a dedans
Je vais vous ouvrir l'abdomen.'
'Hé! fit Combes, attendez, morbleu!
Il m'semble docteur, que ça va déjà mieux...
Puis, vous savez, j'suis pas curieux,
N'vous dérangez pas pour si peu.'
'Laissez, dit le docteur, n'vous occupez donc pas,
Je fais ça comme on vide un litre,
Puis je suis en train, ce matin j'ai déjà
Ouvert plusieurs douzaines d'huîtres.
N'ayez pas peur, vous n'sentirez
Absolument rien, j'vais vous boucher l'nez,
Tous ça sera proprement fait,
Et plus vite qu'un porte-monnaie!
Ah! voici le cœur, dame, il n'est pas très grand,
Je pourrais le mettre dans ma poche.
Tiens! vous le portez, ça c'est très élégant,

totdat de echtgenote van de president,
met aan haar linkerzijde die vuile Leygues
en rechts dhr. Jean-Paul Laurens,
plots tegen de Minister voor Kunstzaken zei:
'Wilt u wat sjeke zjeekreeft?'
... Het rook lekker...
Na de koffie -- die grote zwartmaker van de ziel--
bevestigden de heren
aan onze president Auguste (voor de dames)
en diens echtgenote op ernstige toon hun grote toewijding;
daarna trokken zij zich kalmpjes terug,
terwijl hun magen borrelden.
... Het rook lekker...

De eerste keer dat ik een fonoscoop gebruikte,
bekeek in een bes-toon van gemiddelde omvang.
Ik verzeker u dat ik nooit iets afzichtelijkers heb gezien.
Ik riep mijn huisknecht erbij om hem die te laten zien.

Bij de dokter

Vadertje Combes gaat naar de dokter:
'Ach! Dokter, ik ben flink ziek!
Ik heb, hoe zal ik het zeggen,
een maag die rommelt
als een oude limonadesifon.
Dus, er zit daar dus iets
dat er niet door geraakt; iets komt er niet door.'
De dokter zegt: 'Maar zeg eens...'
'Is dat niet een wetsvoorstel?'
'Eens zien,' ging de dokter verder, 'heeft u een ogenblik?'
Ga zitten, alstublieft.
Het duurt niet lang, om te zien wat erin zit.
Ik zal uw buik openmaken.'
'Hé! zei Combes, wacht effe, verdrie!
Ik geloof, dokter dat het al beter gaat...
En bovendien, weet u, ik hoef het niet te weten,
dus doe geen moeite.'
'Kom op,' zei de dokter, 'maak je geen zorgen,
het is even simpel als het leegdrinken van een literfles.
Bovendien ben ik goed bezig, vanmorgen heb ik al
een paar dozijn oesters opengemaakt.
Wees niet bang, u zult er helemaal
niets van ruiken, ik ga uw neus dichtstoppen.
Het zal allemaal keurig gedaan worden
en sneller dan een portemonnee!
Aha! Daar is het hart, drommels, erg groot is het niet,
Ik zou het zo in mijn zak kunnen steken.
Hé! U draagt het, nou dát is elegant,

Until the president's wife,
Who had this dirty mr. Leygues on her left
And on her right mr. Jean-Paul Laurens,
Said all at once to the Minister of Beaux-Arts:
'Would you like some lobster?'
...It tasted good...
After the coffee, that substance that blackens our souls,
these messieurs earnestly assured
our venerable president (for the ladies)
and his wife, of their profound devotion,
and all the while making
rumbling noises in their stomachs.
It tasted good...

The first time I used a phonoscope, I examined a B-flat of
medium size.
I assure you, I have never seen anything more disgusting.
I called my servant to show it to him.

At the Doctor

Old man Combes goes to the doctor.
'Oh, doctor, I'm really sick!
My stomach is – how shall I put this? –
Gurgling
Like an old lemonade siphon.
In short, I've got something in there
That won't pass... Something that just won't pass.'
The doctor says: 'Tell me...
Isn't it a law bill?'
'Let's see,' the doctor continued, 'do you have a moment?
Please, have a seat.
It won't take long to see what's inside.
I'm going to open up your abdomen.'
'Hey!' said Combes, 'wait right there! Zounds!
It seems, doctor, that I'm feeling better already...
And, you know, I'm not curious.
Don't trouble yourself over such a little thing.'
'Now, now,' says the doctor, 'Don't worry yourself!
To me it's as simple as emptying a bottle,
And I'm on a roll: This morning I've already
Opened several dozen oysters.
Don't be afraid, you'll feel
Absolutely nothing. I'm going to pinch your nose.
The whole thing will be done cleanly,
And faster than a coin purse!
'Oh! here's the heart! Goodness, it isn't very big;
I could put it in my pocket.
Fancy that! You carry it – and this is very elegant –

Crânement sur l'oreillette gauche.
Il semble atteint en vérité
D'une pas trop grande sensibilité,
Ça doit joliment vous gêner,
je crois bien qu'il faudra l'enlever.
Voyons donc ce ventre...
il est joliment creux...
Son état... (Mais restez tranquille!
Ah mon pauvre ami, ce qu'vous êtes chatouilleux!)
Son état, dis-je, est fort débile.
Votre intestin grêle, vraiment,
N'a pas le sourire, il n'est pas engageant;
Entre nous, je n'ai jamais vu
Un intérieur plus mal tenu.
Tout ça n'sera rien, dit l'docteur ayant r'mis
Toutes ces choses à leur place,
Ah! voyons la langue... pas trop sale...
Aujourd'hui ne buvez que du Clos Wallace...
Au fait, revenez d'main en passant
Que j'vous ouvre le crâne,
y a peut-être quéqu'chose dedans.
Mais nettoyez-le, grattez-le,
J'veux pas y trouver un cheveu.'

Quand j'étais jeune, on me disait:
'Vous verrez quand vous aurez cinquante ans.'
J'ai cinquante ans, et je n'ai rien vu.'

L'éloge des vieux

Vous connaissez Dame Gertrude.
C'est une femme à sentiments
Qui n'est ni coquette ni prude
Et qui pense solidement.
On ne voit pas chez cette belle
De jeunes gens avantageux;
Ce sont des vieux, ce sont des vieux
Qu'elle aime à recevoir chez elle...
Ce sont des vieux, ce sont des vieux,
Qu'avec raison elle aime mieux.

Vos greluchons sont trop volages,
On ne peut pas compter sur eux;
Les vieux sont prudents et plus sages
Et méritent mieux d'être heureux.
Un jeune trompe sa maîtresse,
Mais ceux qui la chérissent mieux,
Ce sont les vieux, ce sont les vieux
Ils ont plus de délicatesse;
Ce sont les vieux, ce sont les vieux
D'abord ils sont moins dangereux.

gewaagd op het linkeroortje.
Het lijkt waarlijk getroffen te zijn
door een niet al te grote gevoeligheid,
daar zult u wel veel hinder van hebben,
Ik denk dat het weggehaald moet worden.
Nu eens kijken naar die buik...
die is aardig hol...
Zijn toestand... (Maar blijf rustig!
Ach, m'n arme vriend, wat bent u kietelig!)
Zijn toestand, zeg ik, is niet erg best.
Uw dunne darm, echt waar,
die lacht ons niet toe, hij ziet er niet innemend uit;
Onder ons gezegd: ik heb nog nooit een binnenste
gezien dat zo slecht onderhouden is.
Het komt allemaal in orde', zei de dokter,
toen alles weer op zijn plaats zat.
'Ah, even de tong bekijken... niet al te vies...
Vandaag alleen maar Clos Wallace wijn drinken.
Kom morgen weer even langs,
dan zal ik uw schedel openen,
Misschien zit daar iets in.
Maar, maak hem schoon, krab hem,
ik wil er geen enkele haar op vinden.'

Toen ik jong was zeiden ze tegen mij:
'Je zal het wel snappen als je vijftig bent.'
'Ik ben vijftig en heb niets begrepen.'

Lofzang op de oudjes

U kent mevrouw Gertrude.
Dat is een vrouw met gevoelens
die niet behaagziek is en niet preuts
en die degelijk denkt.
Bij deze mooie vrouw thuis zie je
geen flatteuze jonge mensen;
maar oudjes, oude mannen
ontvangt zij graag aan huis...
Het zijn oudjes, oude mannen
waar zij terecht de voorkeur aan geeft.

Jullie gigolo's zijn te losbandig,
Je kunt er niet van op aan;
oude mannen zijn voorzichtig en verstandiger
en verdienen het geluk meer.
Een jonge minnaar bedriegt zijn maîtresse,
maar wie haar beter beminnen,
dat zijn de oudjes, de oude mannen.
Zij hebben meer tact;
het zijn de oudjes, de oude mannen,
om te beginnen zijn ze minder gevaarlijk.

Gallantly on the left auricle.
It truly does not seem affected
By an extreme sensitivity,
And must bother you terribly;
I believe it shall have to be removed.
'Let's have a look at this belly... it's really hollow...
Its state – (Stay still!
Oh, my poor friend, you're awfully ticklish!) –
Its state, as I was saying, is terribly frail.
Your small intestine truly
Has no smile, is not engaging;
Between you and me, I've never seen
A more poorly-maintained interior.
'It'll all be fine,' said the doctor, having put
All these things back in place.
'Oh! let's have a look at the tongue -- not too dirty...
Today, drink nothing but Clos Wallace...
By the way, come by tomorrow
And I'll open up your skull;
there might be something in there.
But wash it first, scrape it;
I don't want to find anything inside.'

When I was young, they told me:
You'll see when you are fifty.
Well, I'm now fifty, and I have seen nothing.

Praise to the old

You know Dame Gertrude.
A woman of feelings,
Neither flirtatious nor prudish,
Who thinks sensibly.
No handsome young men
Are to be seen with this beauty;
Just the old, just the old,
Are the ones she will receive
Just the old, just the old
With good reason she likes them better.

Young lovers are too fickle
You cannot count on them,
The older are wiser and more prudent,
And deserve their happiness.
A young man cheats his mistress,
But those who cherish her the best,
Are the older, are the older
They have more delicacy;
Have the older, the older.
Above all they are less dangerous.

Le jeune toujours dans l'ivresse
Ne suit que son tempérament,
Le vieux jouit avec adresse
Avec goût et discernement.
On est flattée par la tendresse
De ceux qui s'y connaissent mieux,
Le goût des vieux, le goût des vieux
Est toujours si plein de justesse,
Le goût des vieux, le goût des vieux
Est aux femmes plus glorieux.

Si l'on n'est pas si bien traitée
Par un vieux que par un cadet,
Du moins l'on est plus respectée
Et son hommage est plus discret.
Sans abuser de sa victoire,
Il est doux et cache ses feux,
Prenez un vieux, prenez un vieux,
Il ménagera votre gloire,
Prenez un vieux, prenez un vieux,
Vous vous en trouverez bien mieux.

Les vieux messieurs

Plus laids que des prêtres bouddhistes,
Ils s'en vont suivant les modistes
Avec des airs astucieux,
Les vieux Messieurs.
Cacochymes et rachitiques,
Ils s'en vont le long des boutiques,
Lorgnant les trottins vicieux,
Les vieux Messieurs.
Sur le galbe exquis de leurs jambes,
Ils leur chantent des dithyrambes
Superlificoquentieux,
Les vieux Messieurs.
Et les petites, dans ces rôles
D'amoureux, les trouvent rien drôles
Et pas du tout délicieux,
Les vieux Messieurs.
Mais comme ils offrent des toilettes
Claires, soupers fins, des gallettes
Folles, des bijoux précieux,
Les vieux Messieurs,
Elles prêtent, d'un air modeste,
L'oreille et même tout le reste
De leur petit corps gracieux
Aux vieux Messieurs.
Il faut beaucoup d'intelligence:

Een jonge minnaar volgt in zijn vervoering
uitsluitend zijn temperament,
een oude minnaar geniet behendig,
met smaak en gezond verstand.
Men wordt gevlijd door de tederheid
van de mannen die dat het beste kunnen,
de lust van oudjes, van oude mannen
is altijd zo vol nauwkeurigheid,
de lust van oudjes, van oude mannen
is gelukzaliger voor vrouwen.

Als je door een oudere niet zo goed
onthaald wordt als door een jongere,
dan word je tenminste wel meer gerespecteerd
en is zijn eerbetoon discreter.
Zonder onbescheiden te doen over zijn overwinning
is hij zacht en verbergt zijn vuur,
neem een oudje, een oude man,
hij zal voorzichtig omgaan met uw roem,
neem een oudje, een oude man
daar bent u beter mee af.

De oude heren

Lelijker zijn ze dan boeddhistische priesters,
ze lopen achter de hoedenmaaksters aan
met een uitgekende houding,
die oude heren.
Met hun ziekelijke lichaamszappen en schrielijkheid
lopen ze langs de winkels,
en gluren naar de losbandige loopjongens,
die oude heren.
De exquisite ronding van hun benen
bezingen ze voor hen
in de meest prachtige lofzangen,
die oude heren.
En de jonge meisjes vinden dat zij in de rol van minnaars
helemaal niet leuk zijn
en helemaal niet lekker,
die oude heren.
Maar omdat ze lichtgekleurde jurken schenken,
voortreffelijke avondmaaltijden, buitensporige koeken,
kostbare juwelen,
die oude heren,
lenen de meisjes, op zedige wijze, het oor
en zelfs de rest van hun kleine,
beoorlijke lichaam
aan die oude heren.
Je moet heel slim zijn:
ze zijn veeleisend
en zijn vooral erg pietluttig,
die oude heren.

The young, always intoxicated,
Follow just their own urges
But the old man plays with address
With taste and discernment.
Tenderness comes
From those who know better,
The taste of the old, taste of the old,
Is always so full of justice,
The taste of the old, the taste of the old
Gives more glory to us women.

If we are not treated so well
By some oldster as a stripling,
At least we are more respected,
And his tribute is more discreet,
Not abusing his victory,
He is sweet and hides his flames,
Take an old man, take an old man
He is going to watch your reputation.
Take an old man, take an old man
You'll feel so much the better.

The old gentlemen

Uglier than Buddhist priests,
They follow the young milliners
Most shrewd in their airs,
Old gentlemen,
Dodderly and rickety,
Going all around the little shops,
Eye-glassing the loose assistants
Old gentlemen.
On the exquisite roundness of their legs,
They sing dithyrambs
Most stupendous,
The old gentlemen.
And the girls, in their roles
As lovers, find nothing funny,
And nothing at all delightful,
The old gentlemen.
But since they offer them
Nice outfits, lovely suppers, fantastic
Cakes, and precious jewels,
The old gentlemen,
They lend, with modest air,
Their ear and all the rest
Of their gracious little body
To old gentlemen.
Much intelligence is needed,
They are most exacting,
And very pettifogging,
The old gentlemen.

Ils sont d'une grande exigence,
Et surtout très minutieux,
Les vieux Messieurs.
Ces bons vieillards aux faces blêmes
Veulent être aimés pour eux-mêmes;
Ils sont vraiment ambitieux,
Les vieux Messieurs.
D'autant que leur force amoindrie
Ne leur permet plus la série:
Les excès sont pernicieux
Aux vieux Messieurs.
Au bois de lit cueillant la fraise,
Une fois, oui; mais jamais treize;
Car ils sont superstitieux,
Les vieux Messieurs!
Et si, dans les bras d'Eudoxie,
Ils meurent d'une apoplexie,
Dieu, vieux monsieur, reçoit aux cieux
Les vieux Messieurs.
Roi des églises cathédrales,
En somme, elles sont très morales,
Les flèches que nous décochons
Aux vieux C...
Aux vieux Messieurs, aux vieux messieurs.

Trompé pour d'autres amants, il voulut leur ressembler.
Quand elle aima un poète, il fit de beaux vers. Elle dit: ' Imbécile! '
Quand elle aima un financier, il la couvrit d'or. Elle dit: ' Insolent! '
Puis, comme elle aimait un assassin, il la tua. Elle ne dit plus rien.

Die goede oudjes met hun bleke gezichten
willen bemind worden om hun aard;
ze zijn echt ambitieus,
die oude heren.
Vooral omdat hun afgenomen kracht
seriewerk voor hen onmogelijk maakt:
excessen zijn schadelijk
voor die oude heren.
In het bos van het bed plukken ze één keer
de aardbei, zeker,
ja, maar nooit dertien keer;
want ze zijn bijgelovig,
die oude heren!
En als ze in de armen van Eudoxie
sterven aan een beroerte,
Ontvangt God, die oude Heer, in de hemel
die oude heren.
Hij is de koning van de kathedralen
Eigenlijk zijn ze erg ethisch,
De pijlen waarmee wij ze pakken,
die oude z[wijnen]...
die oude heren, die oude heren.

Omdat hij bedrogen werd (zij had andere minnaars), wilde hij hetzelfde doen.
Als zij een dichter beminde, schreef hij mooie verzen: Zij zei: 'Imbeciel!'
Als zij een bankier beminde, overlaadde hij haar met goud. Zij zei: 'Lomperik!'
En daarna, toen zij een moordenaar beminde, doodde hij haar. Zij zei niets meer.

These oldsters want with their pallid faces
To be loved just for themselves;
How very unrealistic are they,
These old gentlemen.
With their vigour reduced
No longer allow any series:
Excesses are harmful
To the old gentlemen.
In the forest of bed they gather berries,
Once, yes; but never thirteen,
For they are superstitious,
Old gentlemen.
And if in the arms of Eudoxie
They die of apoplexy
Lord, the old gentleman, receive into the skies,
The old gentlemen.
King of cathedral churches,
They are, in brief, most moral,
The arrows that we loosen
At those old s(wines),
At old gentlemen, at old gentlemen.

Betrayed because of her other lovers, he wanted to become like
them.
When she loved a poet, he made beautiful verses. She said, 'You
imbecile!'
When she loved a banker, he covered her with gold. She said:
'Insolent!'
Then, as she loved an assassin, he killed her. She said nothing
more.

Allons-y Chochotte

Lorsque je vis Chochotte,
Elle me plut carrément;
J'lui dis: 'Êtes-vous mascotte?'
'Mais monsieur certainement.'
'Alors sans plus attendre
Je veux être votre époux.'
Elle répond d'un air tendre:
'Je veux bien être à vous,
Mais pour cela, il vous faudra
Demander ma main à papa.'
Allons-y Chochotte, Chochotte...
Allons-y Chochotte, Chochotte allons-y.

Le soir du mariage,
une fois rentrés chez nous,
J'prends la fleur de son corsage
Je fourre mon nez partout.
'Alors' me dit ma femme,
'Avant tout écoute-moi
J'vais couronner ta flamme.
Puisque tu m'aimes, prends-moi.
Mais pour cela il te faudra
Ne pas m'chatouiller sous le bras.'
Allons-y Chochotte, Chochotte...

V'là qu'au moment d bien faire,
On entend sur l'boul'vard
Un refrain populaire
Et comme un bruit d'pétards
C'est une sérénade
Que donn't en notre honneur
Un' band de camarades
Qui travaillent tous en choeur,
S'accompagnant des instruments
En carton, à cordes, à vent.
Allons-y Chochotte...

Le lendemain, Chochotte
Me dit: 'Mon p'tit Albert,
J'veux un fils qui dégote
Mozart et Meyerbeer.
Pour en faire un prix de Rome
T'achèteras un phono
Que tu r'mont'ras mon petit homme
Au moment psycholo et l'on march'ra
De ce moment là, comme ton cylindre
L'indiquera.'
Allons-y Chochotte, Chochotte..

Neuf mois après, Chochotte
Me rend papa d'un garçon.
'Ah!,' s'écrit 'Saperlotte!'

Erop los, Chochotte

Toen ik Chochotte zag
stond ze mij beslist aan;
Ik zei: 'Breng je geluk?'
'Zeker en vast, mijnheer.'
'Dan wil ik zonder uitstel
jouw echtgenoot worden.'
Zij antwoordde vol tederheid:
'Ik wil best van u zijn,
maar daartoe moet u
papa vragen om mijn hand.'
Kom snel, Chochotte, Chochotte...
Komaan, Chochotte, Chochotte, kom op.

De avond van het huwelijk,
toen we eenmaal thuis waren,
pakte ik de bloem van haar bovenlijf
en stak overal mijn neus in.
'Nou,' zei mijn vrouw toen,
'luister eerst naar mij:
ik zal je liefde belonen.
Neem me maar, aangezien je van mij houdt,
maar daarbij moet je me niet onder mijn arm kriebelen.'
Erop los, Chochotte, Chochotte...

En juist toen we lekker bezig waren
hoorden we op de boulevard
een populair deuntje
en een soort knallen.
Dat was een serenade,
gebracht ter ere van ons
door een groep vrienden
die allemaal samenwerkten
en daarbij speelden op kartonnen
snaar- en blaasinstrumenten.
Komaan, Chochotte...

De volgende dag zei Chochotte
tegen mij: 'Mijn beste Albertje,
ik wil een zoon die Mozart
en Meyerbeer uit het zadel licht.
Om hem tot winnaar van de Prix de Rome
te maken, schaf jij een fonograaf aan
die jij, mannetje, zult opwinden
op het zielkundig juiste moment en vanaf daar
zullen we doen wat jouw cylinder
aangeeft.'
Kom op, Chochotte, Chochotte ..

Negen maanden later
maakt Chochotte mij vader van een jongen.
'Ah' roept 'Verdrie!' de vroedvrouw uit,
'Wat zien ik nu toch?'

Let's go, Chochotte

When I saw Chochotte,
I was really smitten;
I asked: 'Are you a mascot?'
'But of course, sir.'
'Then without further ado
I want to be your husband.'
She answered tenderly:
'I'd like to be yours,
But for that, you'll have to
ask Daddy for my hand.'
Let's go, Chochotte, Chochotte...
Let's go Chochotte, Chochotte let's go.

The evening of the wedding,
once back home,
I take the flower from her corset
And I stick my nose everywhere.
'So' says my wife,
'Listen to me first,
I will satisfy your lust
Since you love me, take me.
But for that, you mustn't
tickle me under the arm.'
Let's go, Chochotte, Chochotte...

When the time came to do the best thing,
we hear on the boulevard
a popular refrain
and like a noise of firecrackers
a serenade
that a band of comrades
give in our honor,
all working in chorus,
accompanying themselves with instruments
made of cardboard, strings and wind.
Let's go Chochotte...

The next day, Chochotte
said to me: 'My little Albert,
I want a son who can play
Mozart and Meyerbeer.
To make him a Prix de Rome
You'll buy a phonogram.
That you'll show my little man
At the perfect moment and we shall walk
From that moment, as your cylinder
will indicate.'
Let's go Chochotte, Chochotte..

Nine months later, Chochotte
makes Me a father of a boy.
'Ah!' yells the midwife

La sag'femme 'Que vois-j'donc?'
'Qu'avez-vous donc, Madame?
Pourquoi crier si haut?'
Lui demanda ma femme.
'N'a-t-il pas tout ce qu'il faut?'
'Oui, mais voilà, on peut lir'là
Sur son p'tit nombril c'refrain-là:
Allons-y Chochotte, Chochotte...'

'Wat is er dan, mevrouw?
Waarom schreeuwt u zo luid?'
vroeg mijn vrouw haar.
'Heeft hij niet alles wat hij moet hebben?'
'Jawel, maar, daar, op zijn naveltje
kan je dit liedje lezen:
Komop Chochotte, Chochotte...'

'Damn! What do I see?'
'What's wrong, Madame?
Why yell so loudly?'
My wife asked her.
'Doesn't he have everything?'
'Yes, but here, on his little navel
We can read the refrain:
Let's go, Chochotte, Chochotte...'

La journée du musicien

L'artiste doit régler sa vie.

Voici l'horaire précis de mes actes journaliers:

Mon lever: à 7h18;

inspiré: de 10h23 à 11h47.

Je déjeune à 12h11 et quitte la table à 12h14.

Je ne mange que des aliments blancs: des œufs, du sucre, des os râpés; de la graisse d'animaux morts; de la salade de coton.

Je ne dors que d'un œil; mon sommeil est très dur.

Mon lit est rond, percé d'un trou pour le passage de la tête.

Toutes les heures, un domestique prend ma température et m'en donne

une autre. Depuis longtemps, je suis abonné à un journal de modes. Je

porte un bonnet blanc, des bas blancs et un gilet blanc.

Mon médecin m'a toujours dit de fumer. Il ajoute à ses conseils:

Fumez, mon ami: sans cela, un autre fumera à votre place.

De dag van een musicus

Een kunstenaar moet zijn leven regelen.

Dit is het exacte tijdschema van mijn dagelijkse handelingen:

Opstaan: om 7.18

Geïnspireerd zijn: van 10.23 tot 11.47

Ik lunch om 12.11 en ga van tafel om 12.14.

Ik eet alleen wit voedsel: eieren, suiker, geraspte botten, vet van dode dieren, katoensalade.

Ik slaap maar met één oog; ik slaap zeer diep.

Mijn bed is rond en heeft een gat om mijn hoofd door te laten.

Ieder uur neemt een knecht mijn temperatuur en geeft me dan een andere.

Ik ben al tijdenlang geabonneerd op een modeblad. Ik draag een witte muts, witte

kousen en een wit mouwloos vest.

Mijn arts heeft altijd tegen me gezegd dat ik moet roken. En bij zijn adviezen zegt hij

ook: 'Rook maar, beste vriend: anders rookt een ander in uw plaats.'

A day of a musician

The artist must plan his life.

Here's the precise schedule of my daily doings:

I get up at 7.18;

inspired: from 10.23 to 11.47.

I have lunch at 12.11 and leave the table at 12.14.

I only eat white food: eggs, sugar, grated bones; the fat of dead animals, cotton salad.

I sleep with one eye open; my sleep is very hard. My bed is round, with a hole to let the head through.

Every hour a servant takes my temperature and gives me

another. Since years, I subscribe to a fashion magazine. I wear a

white cap, white stockings and a white waistcoat.

My physician always told me to smoke. He adds to his advice: — smoke, my dear friend. If you do not, someone else will smoke in your place.

Madame Arthur

Madame Arthur est une femme
Qui fit parler parler parler parler d'elle longtemps:
Sans journaux, sans rien, sans réclame,
Elle eut une foule d'amants.
Chacun voulait être aimé d'elle,
Chacun la courtisait, pourquoi?
C'est que sans être vraiment belle,
Elle avait un je-ne-sais-quoi!

Madame Arthur est une femme
Qui fit parler parler parler parler d'elle longtemps:
Sans journaux, sans rien, sans réclame,
Elle eut une foule d'amants.
Madame Arthur est une femme
Qui fit parler d'elle longtemps.

De quoi donc vivait cette dame?
Ayant si grand si grand si grand si grand train de maison,
Courant de l'Opéra au Drame,
Y soupant chaque soir, dit-on.
C'est qu'elle était, pourquoi le taire,
Avide à payer chaque mois
Fournisseurs et propriétaires
Rien qu'avec son je-ne-sais-quoi!

Il fallait la voir à la danse,
Son charme était sans égal.
Par ses mouvements, sa prestance,
Elle était la reine du bal.
Au cavalier lui faisant face,
Son pied touchait le nez, ma foi;
Chacun applaudissait sa grâce
Et surtout son je-ne-sais-quoi!

Oh! femmes qui cherchez à faire
Des conquêtes matin et soir
En vain vous passez pour vous plaire
Des heures à votre miroir.
Élégance, grâce mutine,
regard, soupir de bon aloi,
Velours, parfums et crinoline,
Rien ne vaut un je-ne-sais-quoi!

Mevrouw Arthur

Mevrouw Arthur is een vrouw
over wie het altijd als een lopend vuurtje rondging,
zonder dagbladen, zonder iets, zonder reclame,
kreeg zij een massa minnaars.
Iedereen wilde door haar bemind worden,
iedereen maakte haar het hof, waarom?
Omdat ze, zonder dat ze echt mooi was,
Een je-ne-sais-quoi had!

Mevrouw Arthur is een vrouw
over wie het altijd als een lopend vuurtje rondging,
zonder dagbladen, zonder iets, zonder reclame,
kreeg zij een massa minnaars.
Iedereen wilde door haar bemind worden,
mevrouw Arthur is een vrouw
die erg populair was.

Waar leefde deze dame dan van?
Ze had immers een zeer grootse, grootse, grootse, grootse levensstijl,
rende van de opera naar het theater,
tafelde daar, naar men zegt, iedere avond.
Dat kon omdat zij, waarom dit verzwijgen,
erop stond om iedere maand
leveranciers en eigenaars te betalen
met niets anders dan haar je-ne-sais-quoi!

Je moest haar zien bij het dansen,
haar bekoorlijkheid was onovertroffen.
Door haar bewegingen, haar deftig voorkomen
was zij de koningin van het bal.
Bij de heer die tegenover haar stond
raakte haar voet de neus, echt waar;
eenieder juichte haar gratie toe
en vooral haar je-ne-sais-quoi!

Ach! Jullie vrouwen die de hele dag
proberen mannen in te palmen;
vergeefs brengen jullie tot jullie genoegen
uren door voor jullie spiegel.
Elegantie, eigenzinnige bevalligheid,
een blik, een gepaste zucht,
fluweel, parfums en hoepelrok,
niets haalt het bij een je-ne-sais-quoi!

Madame Arthur

Madame Arthur is a woman
Who was very popular, for years:
With no journals, with nothing, with no advert,
She had a mass of lovers.
Everyone wanted to be loved by her.
Everyone courted her, but why?
Because, if not exactly pretty,
She had a certain something I can't describe.

Madame Arthur is a woman
Who was very popular, for years:
With no journals, with nothing, with no advert,
She had a mass of lovers.
Madame Arthur is a woman
Who was very popular.

What made the living of this lady,
Having so large so large so large a household?
Running from the Opera to the Theatre,
Dining there each evening, they say.
Because she was, why try to hide it,
Keen to pay each month
The merchants and the landlords
Only with that certain something I can't describe.

You should have seen her at the dance,
Her charm had no equal.
In her movements, in her presence,
She was the queen of the ball.
Face to face with chevalier
Her foot touched his nose, good heavens;
Everyone applauded her grace
And above all a certain something I can't describe.

Oh, women, you who want
To make conquests morn and night
In vain, you spend your hours
Peering anxiously in your mirror.
Elegance, and impish grace,
Looks, and sighs sincere,
Velvets, perfumes, crinoline
Are not a patch on a certain something I can't describe.

Partie Carrée Entre Les Boudin Et Les Bouton

Il y avait un nommé Boudin,
Y avait un nommé Bouton.
L'un pourvu d'une madame Bouton,
Et l'autre d'une madame Boudin.
Au Sacré Coeur, madame Bouton
Avait connu madame Boudin;
A Condorcet, monsieur Boudin
Avait connu monsieur Bouton.
Tous les dimanches les Boudin
Offraient le spectacle aux Bouton;
Mais en revanche les Bouton
Payaient à souper aux Boudin.
On ne voyait pas les Bouton
Sans voir aussitôt les Boudin.
Quand on invitait les Boudin,
Fallait inviter les Bouton.
Le bottier de monsieur Boudin
Bottait aussi monsieur Bouton;
L'couturier de madame Bouton
Couturait d'même madame Boudin.
Comme position monsieur Bouton
Vendait des chapelets de boudins;
Comme position monsieur Boudin
Vendait des chapelets de boutons.
Naturellement, Monsieur Boudin
Faisait d'l'oeil à madame Bouton;
Mais naturellement, monsieur Bouton
Faisait d'l'oeil à madame Boudin.
De sorte que madame Bouton
Faisait avec monsieur Boudin
Juste ce que madame Boudin
Faisait avec monsieur Bouton.
Un beau matin monsieur Boudin
Dit: J'vais être père, mon vieux Bouton!
Ah! C'est épatant, répond Bouton,
J'vais l'être aussi, mon vieux Boudin!
C'est ainsi que madame Bouton
Mit au monde un petit Boudin!
C'est ainsi que madame Boudin
Mit au monde un petit Bouton!
Voilà!

Samenzijn voor vier personen met de Boudins en de Boutons

Er was een zekere Boudin,
er was een zekere Bouton.
De een was voorzien van een mevrouw Bouton
en de ander van een mevrouw Boudin.
In de Sacré Coeur had mevrouw Bouton
mevrouw Boudin leren kennen;
in Condorcet had meneer Boudin
meneer Bouton leren kennen.
Iedere zondag boden de Boudins
de Boutons een voorstelling aan;
en als bedankje betaalden de Boutons
het avondmaal voor de Boudins.
Je zag de Boutons nooit
zonder meteen de Boudins te zien.
Als je de Boudins uitnodigde,
moest je ook de Boutons uitnodigen.
De laarzenmaker van meneer Boudin
belaarsde ook meneer Bouton;
de kleermaker van mevrouw Bouton
naaide eveneens voor mevrouw Boudin.
Als betrekking verkocht mijnheer Bouton
strengen bloedworst;
als betrekking verkocht mijnheer Boudin
strengen knopen.
Natuurlijk lonkte meneer Boudin
naar mevrouw Bouton;
maar natuurlijk lonkte meneer Bouton
naar mevrouw Boudin.
Zodat mevrouw Bouton
precies deed met meneer Boudin,
wat mevrouw Boudin
deed met meneer Bouton.
Op een goede ochtend zei meneer Boudin:
Ik ga vader worden, m'n beste Bouton!
Ach! Dat is verbluffend, antwoordde Bouton,
ik word ook vader, m'n beste Boudin.
En zo zette mevrouw Bouton
een kleine Boudin op de wereld!
En zo zette mevrouw Boudin
een kleine Bouton op de wereld!
Ziezo!

Nederlandse vertaling: Marianne Lambregts

The Boudins and the Boutons

There once was a man named Boudin
There once was a man named Bouton
The first had a madame Bouton
And the second had a Madame Boudin.
In the Church of the Sacred Heart, madame Bouton
Made the acquaintance madame Boudin;
In Condorcet, monsieur Boudin
Made the acquaintance of monsieur Bouton.
Each Sunday the Boudins
Invited the Boutons to the theatre,
And in return the Boutons
Invited the Boudins to dinner.
The Boutons were never to be seen
Without the Boudins.
When the Boudins were invited,
The Boutons had to come too.
The bootmaker of monsieur Boudin
Also booted monsieur Bouton.
The dressmaker of madame Bouton
Also sewed for madame Boudin.
Mr Bouton's job
Was selling chaplets of white sausages
And Monsieur Boudin's job
Was selling chaplets of buttons;
Of course, monsieur Boudin
Made eyes at Madame Bouton;
Of course, monsieur Bouton,
Made eyes at Mme Boudin.
And so madame Bouton
Did with monsieur Boudin
Just what madame Boudin
Did with monsieur Bouton.
One fine morning M. Boudin
Says: I shall be a father, Bouton, my friend!
Ah, how great, replied Bouton,
And I shall too, my old Boudin!
Thus madame Bouton
Brought a little Boudin into the world
And so madame Boudin
Brought a little Bouton into the world.
Voilà!

Engelse vertaling: Graham McMaster (met dank aan het Dubrovnik Summer Festival)

